

KARI KOCA İLİŞKİLERDEKİ SIRLAR

Aşkınınız yalnız ideal olanı değil, hakikatiniz olan bütünlüğü de birlikte getirir. Eşinizi daha yakından tanıırken ve daha sonra sevip âşık olurken kendinizi de iyice tanımaya başlarsınız. Aslında insan adını verdiğimiz varlık bir bütünden başka bir şey değildir.

İnsan gizemli, beklenmeden, aranmadan aşk denen olayın içine düşürmesiyle eşiyle (parçasıyla) yoğun bir ilişkiye girmiş olmakla kalmaz, tüm dünya ile olan ilişkilerinde de büyük bir değişime uğrar. Yani bu değişimle dünyayı da bambaşka görmeye başlar. Hakikatte varlığı olan nefis ve ruhuyla bir parçası olan eşine tutkuyla bağlanarak hayatının geriye kalan bölümünü aşkıyla bütünlüğü (birliği) bulana kadar arayış içindedir.

Karı koca deyince bir başlarına var olan şeyler olarak düşünülmemeli, bedenî ve ruhî bütünleşmede Siyamli yapışık ikizler kadar gözle görülür, elle tutulur bir bağlantıyı kuşkusuz görmelidir. Yine karı ve kocanın arasındaki ilişkiyi yalnız bedenler arasındaki ilişki olarak değil, ondan daha da önde, özleri arasında bir ilişki olarak görmemiz gerekmektedir. İzdivaç, eşlerin maddî ve manevî birleşmesi insan yaşamının etkinliği olarak, kendi dışındaki her şeyi de içine katarak **“bu benim bedenimdir-parçamdır”** diyebilecek duruma gelmektir.

Kadın ve erkeğin, bir bedende bütün olduğunu kavramaktaki başarısızlık yalnız maddecilere özgü bir yanılgı değildir. Bu yanılgıdan birçok ilahiyatçılarda kendilerini kurtaramamışlardır. Duyularla algılanabilecek zevklerin peşinde koşanlar, zevklerin tadını çıkarmayı kendilerine amaç edinmiş olanlar, kendilerini bu bölünmüşlük duygusuna kaptırmadan edemezler. Şehvet sonucu olan aşk ve zevkler her zaman için bütünden koparılmış küçük parçacıklardan başka bir şey olmayıp ve gönül kırıklığını da yanlarında birlikte getirmektedir. Bunun böyle oluşuna bir tepki olarak ilahiyatçılar bu türlü zevklerin peşine koşmaktan tümüyle vazgeçiyorlar ama temelde sorun olacak **“bölünmüşlük”** ü tetikleyip, maneviyatı da maddiyat karşısında, somuta karşı soyutun yanını tutarak ayrılığı daha da artırarak, asıl zevk ve aşk peşinde koşmaya sebep olan beşeri duyguyu ve birleşmeyi yok etmeye çalışmaktadırlar. Aslında manevî hikmetler, nefis hastalıklarını tedaviden başka bir şey değildir. Bu durumda beşeri yönün zevk ve aşk düşkünlüğü tarafını gördükleri kadar birbirlerine karşıt unsurlar gibi göstererek bilinçsiz bir savaşa girmektedirler. Bu şekilde kendilerini dünyadan yalıtılmış bir birey olarak özdeşleştirenler, kendi yetersizliklerinin eksik oluşlarıyla derinlemesine noksanlık içinde yaşamlarını sürdürmeye ve bu eksiliği başka manevi zevk ve aşk arayışıyla gidermeye çalışmaktadırlar. Bununla da hakikate kavuşmak mümkün olmamıştır. Öyle ki birçok maneviyat ehli beşeri birleşmelerini terk ederek nefislerine zarar vererek bütünden vazgeçmeyi bir erdem sayıyor ve ilişkilerden yoksun bir hayat yaşamaya çalışıyorlar. Aslında gerçeği göremeyen maddiyat ve maneviyat ehlinin her ikisi de sevgi ve aşkla, ilâhî zevk ve hazzın peşinde koşmaktadırlar..

Sevgi ve aşk insanla hakikati arasındaki ilişkiden kaynaklanır. Tutkuyla peşinde koşmadan kendiliğinden gelen sevgi ve aşkı aşağılayıp kötülemek için haklı bir gerekçe bulmak oldukça güçtür. Eşinden zevk duymak sevmek bir kutsî bir durumdur. Özellikle karı koca arasındaki sevgi ve birleşme olayı için bu söylediklerimiz bir hakikattir.

İşte bu nedenledir ki özden gelen sevgiyle elde edilen birleşik hayatlar, sevimler, gizemli ve ruhsal bir faktör olan sevginin, içten elde edilmeyip te zorlanarak kazanıldığı zamanlarda, insanları aşağılamakta ve gönül kırıklığına yol açmaktadır. Bu nedenle karı kocanın kendilerini bütünden kopuk ayrı bir varlık olarak hissettikleri hayatlarında pek çok sorun oluşmakta ve ayrılmalar gözlemlenmektedir.

Kaç kişi aşk, zevk ve sevgi konusundaki beklentilere yeterli bir karşılık verebiliyor, eşiyle arasında tam anlamıyla doyurucu bir ilişkiyi gerçekleştirebiliyor. Ancak tek yapabildikleri şey daha da büyük bir coşkuyla, daha da amansız bir istekle bir kez daha, bir kez daha peşinden koşturacak kadar, geçici şehvetleri (mal-mülk) istemektedirler. Onun için sevgi ve aşk insanın **“gerçek dini”** olmalı denilmiştir.

İyice anlaşılıyor ki ilişkilerde sorunları salt sevgi düzeyinde çözümlmek imkânsızdır. Sevgi yaşantısının tüm görkemi ile bize genel olarak dünyaya yepyeni bir ilgi ve dikkatle bakma imkânını kazandırmalıdır.

Sevgi insandan ayrı bir kısım olmayıp, yaşamın içinde var olan ve genellikle içtenlikli bir karşılıklı ilişki kurmaktan başka bir şey değildir. Sevgi insan yaşamının gerekli kıldığı her türlü ilişki üzerine ışığını da saçacaktır. Bu nedenle eşini sevmekle başlayan sıcak duygunuz yatağınızdan, iş yaşamınıza, tüm konuşmalarınıza kadar yansımalıdır. Bu ışık elbette bazı noktalarda hususi bir yoğunluk gösterebilir. Bu durum insanın ilişkilerinde ki özel bir tutum ya da düzeye bağlıdır.

Sonuç olarak aşk'ın anlamı birleşme bütünleşme olup özümüzde, Allah Teâlâ'yı bulmanın bilincine ulaşmak demektir. Eşlerin birbirlerini ilâhî hikmetin ete kemiğe bürünmüş, bedenleşmiş hali olarak algılamaları ve birbirlerine taparmışçasına manevî bir saygı ve sevgi duymalarıyla hikmete ulaşacaklarını söyleyebiliriz.

İsmail Hakkı